

Zarmoucená rodino, vážení přátelé,

loučíme se dnes s člověkem, který prožil svůj život v Kristových – královských službách. Dovolte, abych jménem Ekumenické rady církví a jménem svým připomněl, že bratr prof. Josef Smolík svým působením a vlivem daleko překračoval hranice své vlastní církve. Také my z ostatních církví ekumeny, jsme mohli těžit z jeho práce a služby. V této chvíli loučení není prostor na hodnocení. Rád bych pouze připomněl, že bratr prof. Smolík patřil k těm, kteří dovedli naslouchat a kteří nikdy předem neodsoudili. Znal jsem ho jako student od roku 1969 a vážil si jeho ekumenického horizontu, který byl vyprofilován důkladnou teologickou prací a také četnými mezinárodními kontakty.

Jeho teologie nebyla nikdy úzkoprsá, nikdy nepohrdala druhými a snažila se v každém křesťanském proudu najít nosné jádro. Před prof. Smolíkem mohl být každý otevřený a vědět, že v dialogu bude přítomna usilovná snaha o pochopení druhého. V takové atmosféře bylo pak možné přijímat i moudré usměrnění. Pro nás z jiných církví české ekumeny byl skutečně bratrem profesorem. Jeho bratrství na sebe bralo konkrétní podobu přijetí a úcty. Jako praktický teolog měl prof. Smolík pochopení i pro jiné eklesiologické modely a různé druhy spirituality. Patřil k těm teologům, kteří dovedli hovořit např. o důvodech k pokání v ekumenickém hnutí. Dovedl se zastat těch, kteří byli v ekumeně marginalizováni.

K jeho upřímné víře patřila i odvaha hovořit a také i veřejně psát o svých omylech. Příklad Josefa Smolíka zůstává pro českou ekumenu velmi významný svým zaujetím pro Kristovo evangelium a pro Kristovo tělo – církev. Odtud jeho angažovanost v přednáškách, kázáních, člancích a studiích k aktuálním tématům a také v různých křesťanských spolcích, jako je např. Kostnická jedna – svaz českých evangelíků. V jeho díle není rozpor mezi prací akademickou a mezi službou v církvi. Nikdy se nad projevy dějinné církve nepohoršoval a nepovyšoval. V jeho pojetí se

teologie skutečně stávala „funkcí církve“, inspirovala, varovala, reflektovala a především vždy ukazovala dopředu (jak sám říkával) – „*k eschatologickému dění*“ v Ježíši Kristu.

Dnešní den loučení je příležitostí děkovat Hospodinu za tohoto muže víry, za bratra, teologa, pastýře a služebníka církve, pro nějž Boží slovo bylo pevným základem a svrchovanou a určující hodnotou. Johann Sebastian Bach psal na konci každého svého díla písmena SDG. Tím naznačoval, že inspirace přicházela od Hospodina a celé dílo mělo sloužit k oslavení Pána Boha, zjeveného v Kristu Ježíši. Připojuji se za domácí ekumenu, abychom stejným způsobem vyjádřili své poděkování za život a dílo bratra Josefa Smolíka slovy: *Soli Deo gloria*.

Pavel Černý